

Hij werd groter en zijn liefde voor draken ook.
'Draken brengen geluk,' zei meneer Lóng,
'dus hoe meer draken hoe beter.
Dat weet ik zeker!'

Als jongen at, liep, zong en sliep meneer Lóng al als een draak.
'Vliegen lukt nog niet zo goed,' zei hij, 'en ook op mijn vuurspuwen
moet ik nog oefenen.'
Maar hij voelde zich een draak in hart en nieren, al kon je dat niet
aan hem zien.

Op school maakte hij zelfs drakenverzen:

Allerliefste draak
zo hoog in de blauwe lucht!
Zal ik je ooit zien?

En deze:

Die fiere draken
zwevend op wind en wolken
op naar de hemel!

Heel drakerig allemaal.